

P A Ž Y M A

apie archyvinėje baudžianojoje byloje
Nr. 20-2-036-72 esančią nedžiagą

Vilnius,

1974 m. birželio mėn. 3 d.

Baudžiamoji byla Nr. 20-2-036-72 iškelta 1972 m. gegužės 14 d. Kauno m. prokuroro dėl Romo KALANTOS, Adolfo s., savižudybės fakto.

Parengtiniu tardymu nustatyta, kad 1972 m. gegužės 14 d. 12 valančią Kauno m. sode prie Valstybinio muzikinio teatro, apsipylęs benzинu susidegino Romas KALANTA, Adolfo s., gimęs 1953 m. vasario 22 d., gyvenęs Kaune, Panevėžiu g. 34 bt. l.

1972 m. gegužės 13 d. vakare Romas KALANTA buvo įkurtuvėse pas savo broli Antaną KALANTĄ, kur gérė alkoholinius gérinrus. Iš įkurtuvių palydėjo kartu su juo buvusią Liną LAKECKAITĘ, su kuria truputį susipyko ir apie 5 valandą sugrižo namo. Nenuose iki 9 valandos miegojo, o paskui išėjo į pirtį. Po valandos sugrižęs, pasiėmė 3 litrų talpos stiklainį, išplovė jį, ir pasiėmęs išėjo pas kaimyną Edvardą BUBLIAUSKĄ. Iš BUBLIAUSKO nusipirko 3 litrus benzino ir nuvažiavo į miesto sodą. Ten apsipylė save benzinu ir jį uždegė.

Buvę įvykio vietoje piliečiai GUSKOVAS, KOSTINAS, KLIMAS ir kiti matė kaip Romas KALANTA užsidegė. Apklausti jie parodė, kad tuo metu KALANTA buvo vienas. Pastebėjė, kad jis dega, nubėgo gesinti. KALANTA prasė, kad jį pribaigtų ir daugiau nieko nekalbėjo.

Greitosios medicininės pagalbos pristatytais į ligoninę Romas KALANTA su gydžiusiu jį gydytoju J. KLEBANOVU kuri laiką kalbėjo prasmingai, tačiau paklaustes savižudybės priežasties nenurodė.

164

1972 m. gegužės mėn. 14 d. KALANTA mirė.

Lavono teismo medicinos ekspertize nustatyta, kad KALANTA mirė nuo 1-2-3-4 laipsnio viso kūno paviršiaus sudegimo, po to komplikavosi bronchitas, plaučių uždegimas ir vidaus organų distrofiniai pakitimai.

Pravedus cheminę ekspertizę, nustatyta, kad pahtame KALANTOS susideginimo vietoje inde buvo benzino liekanos.

Apklausti KALANTOS tėvai ir broliai parodė, kad jis buvo keisto elgesio, užsidaręs, nesidalindavo savo mintinių, norais, nervuotas, vartodavo raminančius vaistus. Nešiojo labai ilgus plaukus, dėl ko dauguma iš jo apsijuokdavo. Tai KALANTOS pergyvendavo, tačiau užsispyrusiai laikėsi savo ir plaukų nenusikirpo. Rengėsi nesantūriai, madingai.

Liudytoja LEKECKAITĖ parodė, kad ji draugavo su Romu KALANTA. Jis buvo jai nuoširdus, tačiau kartais be priežastis keistas, tylus, užsidaręs, liūdnas. Kalbėdavo, kad jam viskas nusibodę, jog jam norisi viską mesti ir nusižudyti. Sakydavo, kad nusižudys susidegindamas benzine, tačiau ji netikėjusi, jog tai rimta, kadangi jis kalbėdavo ir apie vedybas su ja. Mégdavo piešti. Dažnai piešdavo laužą ir kaukuoles. Kad jam kas nors kerštautų, grasintų, lieptų nusižudyti, ar žiauriai su juo elgtusi nesisakė. 1972 metų gegužės 13 dieną po išgertuviu pas jo broli palydėjo ją iki namų ir ten išbuvo iki 5 valandos ryto. Truputį jie susipyko.

MIKALAIUSKAS, su kuriuo draugavo KALANTA; parodė, kad jis buvo užsidaręs, nažai kalbus, keisto būdo. Maždaug pries nėnesį klausė jo, ar labai skauda, kai žnogus dega. Sakė, jog jam atrodo, kad degantis žnogus turi greitai prarasti sąmonę ir nejausti skausmo. Niekada nerinėjo, kad jam kas nors grasina, žiauriai su juo elgesi ar liepia jam nusižudyti. Jokioms organizacijoms ir būreliams nepriklausė.

Apie Romo KALANTOS keistą elgesį, troškimą vienatvės, uždarumą parodė liudytojai - jo bendranoksliai, pedagogai, draugai, pažiustami ir giminės: KARALIUS, ALEKNA, ŠATKUS, BULIAUSKAS, LEMGERDAS, JUODIS, PŪKELIS, ŽALIMIENĖ, PLEČKAITIENĖ, VYŠNIAUSKAITĖ, ŠAMARAUSKAITĖ, KALĖDAITĖ, MICKEVIČIUS ir kiti.

Liudytoja KONDRAVIČIŪTĘ parodė, kad ji susitikdavo su Romu KALANTA ir susirašinėjo su juo. Susitikimuose KALANTA kalbėdavo ir rašydavo laiškuose apie vienatvę, nuobodulį, nenorą gyventi.

1971 metų pabaigoje KALANTA laiškuose jai rašė: "mano charakteris vienišo keleivio, kuris žemėje ilgai neužsibus", "Mirtis man bus šventė: laukiu jos ir sulauksiu", "iš manęs liks tik pelenu krūvelė". Toliau nurodė, kad jam viskas atsibodę ir kad jo - savižudžio filosofija įdomi.

1972 metų gegužės 19 dieną pomirtinės teisminės psychiatrinės ekspertizės ekspertams: Kauno medicinos instituto neurologijos katedros vedėjui profesoriui ŠURKUI, Lietuvos TSR sveikatos apsaugos ministerijos vyriausiajam psichiatrui GUTMANUI, Vilniaus universiteto medicinos fakulteto nervų ir psichikos ligų katedros docentei J. ANDRIUSKEVIČIENEI, Respublikinės Kauno psichoneurologinės ligoninės vyriausiam gydytojui BERNERIUUI ir Respublikinės Kauno psichoneurologinės ligoninės vyriausiojo gydytojo pavaduotojai mokslo reikalams DAUKŠIENEI, išnagrinėjus mokyklinius Romo KALANTOS rašinius, virš 400 jo rašytų laiškų, piešinius, tėvų, brolių, giminės, pažiūstančių, pedagogų, bendramokslių parodymus ir medicininę medžiagą, nustatė, kad Romas KALANTA sirgo chronine psichine liga - šizofrenija. Nusižudė būdamas liguistoje būklėje, negalėdamas suprasti tikrosios savo veiksmų reikšmės ir vadovauti jiems.

Išstardyti baudžiamojoje byloje liudytojai parodė, kad Romas KALANTA niekada nesidomėjo politika ir ideologiniaisiais klausimais. Nereikšdavo tais klausimais savo pažiūrų. Jokioms organizacijoms, tariamai vienijančioms "hipius", "bitlus", nepriklausė.

Apie savižudybės priežastis KALANTA nusižudydamas nieko nerašė.

1971 metais KALANTA mokėsi miesto dieninėje vidurinėje mokykloje 11^a klasėje. Egzaminus brandos atestatui jam buvo leista laikyti, turint iš geometrijos ir fizikos dvejetus.

166

Egzaminų neišlaikė. Charakterizuojamas neigiamai, kaip nihilistinių pažiūrų. 1971-1972 mokalo metais pakartotinai lankė 11 klasę vakarinėje vidurinėje mokykloje, nors niekur nedirbo. Mokėsi vidutiniškai. Antro pusmečio pažymiai iš lietuvių kalbos 3,2 ir geometrijos 3,3,2, rodo apie jo nepažangumą moksle.

Tokių būdu, baudžiamosios bylos medžiaga nustatyta, kad Romas KALANTA nusižudė ne dėl kokių nors politinių sumetimų ir dėl savo liguistos psichinės būsenos. Niekas jam negrasino, žiauriai nesielgė, nusižudyti neįpareigojo. Jis turėjo visas sėlygas gyventi, mokytis, materialiai buvo visku ~~pijant~~ ~~praeitose~~

Baudžiamoji byla nutraukta 1972 m. birželio 30 d.

Pažynę suraše:

Valstybės saugumo komiteto prie LPSR MT
tardymo skyriaus vyr.tardytojas
majoras

A.VILIMAS